

اعتراضات سراسری کارگران و چند نکته پیرامون آن

کارگری که اوضاع و تحرکات کارگری در این مراکز را از نزدیک تعقیب میکنند، همواره براین تلاش اند تا مسائل کارگری طبق توصیه های دولت و کارفرمایان حل و فصل شود و اوضاع به اینجا کشیده نشود. اهم وظیفه این تشکلهای اینست که با نفوذ در میان کارگران و پیش از آنکه خشم و اعتراض کارگری سرریز شود و بصورت یک آکسیون مشخص اعتراضی در آید، تدابیری به منظور آرام سازی محیط های کارگری بیاندیشند. فرضاً "پیشروان و فعالین کارگری را شناسائی کنند، تحرکات کارگری را کنترل کنند و خلاصه برای محدود ساختن عمق و دامنه مبارزه کارگران، ترفندهائی دست و پا کنند. سالهاست که بر همین مبنا عمل شده

فشارهای اقتصادی و سیاسی طاقت فرسا بر دوش طبقه کارگر در حال افزایش است. تعطیل و توقف پی در پی کارخانه ها و موسسات تولیدی، ادامه اخراج ها و بیکارسازیها، عدم تضمین شغلی و درکنار اینها محدودیتهای و فشارهائی که سازمان به اصطلاح تامین اجتماعی بر کارگران اعمال میکند، این وضعیت مشقت بار را به حالت انفجار نزدیک ساخته است. کارگران ایران از اوضاع وخامت بار کنونی به شدت ناراضی و نسبت به آن معترض اند. همینکه منفذ و باریکه کوچکی برای ابراز اعتراض و نشان دادن ناراضیاتی آنها پیدا شود، خشم تراکم یافته و اعتراض فروکوفته کارگری همچون آتشفشان از آن منفذ و باریکه به فوران در می آید.

تشکل های وابسته به حکومت در محیط های

اعتراضات سراسری کارگران و چند نکته پیرامون آن

است و شوراهای اسلامی کار و تشکیلات خانه کارگرتا جائی که از دستشان برآمده است برای پیشبرد اهداف حکومت در محیط های کارگری و برای کنترل مبارزه و اعتراض کارگری جد و جهد کرده اند و در راستای آرام سازی کارگران و رسیدگی به مطالبات کارگری نیزمشتی دروغ و وعده تحویل آنان داده اند.

تجمعات اعتراضی سرتاسری اخیر کارگران در روز ۲۸ آذر ماه ، برغم اعلام ممنوعیت آن از سوی وزارت کشور و به تبع آن اعلام لغو این آکسیون سراسری از سوی تشکل های وابسته فراخوان دهنده ، یکبار دیگر این حقیقت را به اثبات رساند که حدت فشار و نارضایتی کارگری به آنجا رسیده است که در زمینه کنترل و ممانعت از مبارزه کارگری و گسترش آن دیگر از دست این تشکلهای وابسته و چشم و گوش های رژیم در محیط های کارگری نیز کاری ساخته نیست. جریان اعتراض سراسری اخیر کارگران را از نزدیک مورد بررسی قرار دهیم.

تلاش شوراهای اسلامی کار جهت کنترل و به مصالحه کشاندن مبارزات کارگران

طبقه کارگر ایران در شرایط بسیار دشواری بسر میبرد. به دلیل تشدید فشار بر کارگران و وجود مشکلات عدیده ای از ناحیه اخراج های وسیع، رواج گسترده تر قراردادهای موقت کار در سال جاری، عدم پرداخت به موقع دستمزدها و زدن از حقوق و مزایای کارگران و بالاخره عدم رسیدگی به خواسته های کارگری، جو اعتراض و نارضایتی در محیط های کارگری بسیار بالاست. پاره ای اقدامات و تصمیمات دستگاههای حکومتی در زمینه مسائل کارگری از اوائل سال جاری، براین جو اعتراض و نارضایتی دامن زده است. سازمان تامین اجتماعی طی ابلاغ بخشنامه ای به شعبات این سازمان سه سراسر کشور ، اعلام کرد که مقرری بیمه بیکاری به کارگران قراردادی از اول سال ۷۸ پرداخت نشود . با توجه به رواج بسیار وسیع قراردادهای موقت ۸۹ روزه و سوء استفاده کار فرمایان از این مسئله در اخراج ویا زدن وحذف کردن بسیاری از حق و حقوق کارگران، این موضوع، نارضایتی شدیدی را در میان بخش زیادی از کارگران برانگیخته است. سازمان تامین اجتماعی نه فقط مقرری بیمه بیکاری کارگران فصلی و قراردادی را نمی پردازد ، بلکه در پرداخت این مقرری به کارگران اخراجی و بیکار شده دائمی نیز اختلالات و مشکلاتی ایجاد کرده است. برطبق یکی دیگر از دستورالعمل های این سازمان، برخی دیگر از اقلام داروئی از لیست تعهدات بیمه ای این سازمان نیز حذف گردیده است و در همان حال فرانشیزی که توسط داروخانه ها از بیمه شدگان اخذ می گردد، به میزان پنج درصد اضافه شده است. از سوی دیگر هم اکنون مدت هاست که قشر بسیار وسیعی از کارگران خواستار بازنشستگی پیش از موعد در کارهای

سخت و زیان آور شده اند که قبل از همه ، مسئولین سازمان تامین اجتماعی با این خواست کارگران مخالفت کرده اند . افزون براین ها ، مدت هاست که تلاش هائی به منظور واگذاری بیمارستانهای تامین اجتماعی و نیز برای تغییر و دست بردن در قانون کار به نفع کارفرمایان صورت میگیرد که مجموعه این اقدامات وتلاشها، بر جو اعتراضی و نارضایتی در میان کارگران و محیط های کارگری به میزان بسیار زیادی افزوده است . شاخک های حساسی رژیم در این محیط ها، طبق معمول و به منظور جلوگیری از اقدامات اعتراضی کارگران و یادست کم انعکاس چونا رضایتی و نا آرام مراکز تولیدی، خواستار آن شدند تا در ملاقات و مذاکراتی با مسئولین سازمان تامین اجتماعی ، راه مصالحه ای پیدا کنند و شاید آنان را به لغو برخی از بخشنامه های صادره راضی کنند. اما مسئولین مربوطه نه فقط از اقدامات خویش کوتاه نیامدند ، بلکه از آن دفاع کرده و متذکر شدند که کلیه تصمیمات و بخشنامه های این سازمان با قوانین جاری مطابقت دارد. سخنان رئیس کانون عالی شورا های اسلامی کار مندرج در کار و کارگر ۲۴ آذر بخوبی پرده از ماهیت و تلاش این ارگان برمی دارد . او در این مورد می گوید " قصد اولیه کارگران متقاعد نمودن سازمان از طریق مذاکرات و نامه نگاری ها انجام شده بود که متاسفانه پاسخ منطقی وقانونی ازسوی مقامات مسئول ارائه نشد، لذا تنهاره باقیمانده، تجمع در برابر دفتر سازمان تامین اجتماعی و جلب افکار عمومی است"

به دنبال آن بود که کانون همهانگی شوراهای اسلامی کار استان تهران، فراخوان داد که کار _ گران در سراسر ایران در روز ۱۵ آذر در برابر شعبات سازمان تامین اجتماعی مجتمع شوند و نسبت به محرومیت کارگران قراردادی وفصلی از دریافت مقرری بیمه بیکاری ونیزعدم همکاری مسئولین سازمان تامین اجتماعی درخصوص تصویب طرح بازنشستگی پیش از موعد اعتراض نمایند . آنان در عین حال در خواستی جهت صدور مجوز برگزاری این حرکت به وزارت کشور فرستادند. مسئولین کانون در عین حال به وزارت کشوراطمینان داده بودند که اجتماع کارگران بسیار آرام خواهد بود و در آن صرفا" پاره ای مطالبات صنفی کارگران مطرح خواهد شد. نایب رئیس کانون در این رابطه می گوید " ما به هیچ وجه قصد اختلال و برهم زدن نظم شهر را نداشته ونخواهیم داشت و صرفا" تلاش داریم خواست های صنفی و بحق کارگران را مطرح نمائیم " (کار و کارگر ۱۵ آذر) با اینهمه وزرات کشور و کمیسیون ماده ۱۰ احزاب آن با برپائی این مراسم مخالفت کردند و در گفتگو های بعدی چنین وانمود ساختند که وزرات کشور در صورتی با این قضیه موافق است که مراسم در خارج از شهر برگزار شود. مخالفت وزرات کشور ، نه فقط اعتراض توده کارگران را برانگیخت ، بلکه موجب تعجب و اعتراض مجریان تشکل های وابسته به رژیم نیز گردید. آنها که آنهمه خوش خدمتی کرده بودند،

ظاهرا" انتظار اینهمه بی مهری از اربابان خود نداشتند. بسیاری از کارگران از جمله کارگران شهرستان ری با برپائی اجتماعات اعتراضی، نسبت به عدم صدور مجوز گرد هم آئی کارگران اعتراض کردند. در این تجمعات اعتراضی کارگران می پرسیدند چرا در عین آنکه جامعه کارگری با مشکلات ومعضلات عدیده ای روبروست اما هیچ گونه حقا اعتراضی به آنها داده نمیشود؟ برگزاری تجمعات اعتراضی سراسری به روز ۲۸ آذر موقوف شد و در عین حال چانه زنی وتلاش برای متقاعد ساختن وزارت کشور برای صدور مجوز ادامه یافت . مضافا" اینکه ، گفتار های اعتراضی و نصیحت آمیزی نیز ازسوی عناصر وابسته به تشکل های رژیمی نیز عنوان گردید.

یک عضو هیئت اجرایی خانه کارگر وضعیت کارخانجات را شدیدا" "بحرانی" خواند و علنا" از این وضعیت اظهار "نگرانی" کرد. وی در عین حال از تداوم رکود در کارخانجات ، بحران بیکاری ، اوضاع نابسامان واحدهای تولیدی و از اینکه " امنیت شغلی" کارگران بطور " جسی" در معرض "تهدید" قرار گرفته است و از اینکه قدرت خرید کارگران بسیار کاهش یافته است سخن گفت (کار و کارگر ۱۷ آذر) تا شاید دل اربابان را نرم کند. واقعیت های موجود وفشار کارگران از پائین جائی برای لاپوشانی حقایق توسط مدعیان دفاع از حقوق کارگر باقی نمی گذاشت و این موضوع روشن بود که کارگران نمیخواستند عقب بنشینند. محبوبگفت " اجتماع کردن ماهیت بنی ندارد که بخواد منع شود و یا احتیاج به صدور مجوز خاصی داشته باشد" (کار و کارگر ۲۳ آذر) . صادقی رئیس کانون عالی شوراهای اسلامی کار گفت " گردهم آئی کارگران در روز ۲۸ آذر ، یک اجتماع کاملا" صنفی با اهداف صنفی است و جامعه کارگری در این گردهم آئی وفاداری خود به آرمانهای انقلاب ، امام و مقام معظم رهبری و همچنین حمایت از رئیس جمهور را اعلام خواهد کرد " نامبرده اضافه کرد که بدین منظور از وزارت کشور در خواست مجوز شده است. او گفت که " در این لحظه در حال گفتگو برای کاستن افراد شرکت کننده هستیم!" (کار و کارگر ۲۴ آذر).

علاوه بر شوراهای اسلامی، نمایندگان انجمنهای اسلامی نیز مکررا" اعلام کردند که این تجمع صرفا" بمنظور برخی مطالبات صنفی است و از کارگران خواسته شده بود که این تجمع را بدوران جو تشنج برگزار نمایند. گردانندگان تشکل های وابسته به رژیم، به انحلی مختلفی سعی کردند تا توجه مسئولین و دست اندرکاران حکومتی را به موقعیت بحرانی کار _ خانه ها جلب کنند. آنان نه فقط مکرر در مکرر نسبت به نظام ورهبر حکومت وامثال آن اعلام وفاداری کردند و اطمینان دادند که هیچ مسئله خاصی اتفاق نمی افتد چرا که تشکلهای فراخوان دهنده مراقب اوضاع هستند و امتحان خود را پس داده اند ، بلکه در عین حال فاش ساختند که این تشکل ها دیگر نمیتوانند با وعده وعید سرکارگران را شیره بمانند. بعنوان نمونه یکی

اعتراضات سراسری کارگران و چند نکته پیرامون آن

خواست کار فرما و دولت اند ، با این همه در جریان این حرکت اعتراضی، بار دیگر نقش آنها در به مصالحه کشاندن و انحراف مبارزه کارگری بر ملا گردید بویژه آنکه دست اندرکاران این تشکل ها زیر فشار اوضاع، رسماً و علناً اعلام کردند که تا کنون نیز با دادن یک سری وعده و وعید تو خالی برای آرام کردن جو کارخانه ها، کار دیگری انجام نداده اند. ثالثاً و مهمتر آنکه در جریان این حرکت اعتراضی بار دیگر این مسئله به عینه مشاهده شد که کارگران به تشکل های رژیم هیچگونه اعتمادی ندارند، از وعده های آنان دیگر "خسته" شده اند و شدیداً آنها را مورد "سئوال" و باز خواست قرار میدهند. وقتی که کارگران برغم درخواست شوراها ی اسلامی، به مبارزه اعتراضی خویش ادامه داده و به برپائی اجتماعات اعتراضی دست زدند، ضمن نشان دادن بی اعتمادی خود به این تشکلهای، در واقع این موضوع را که شوراها ی اسلامی کارناتوان از کنترل مبارزه و اعتراض کارگری است را به اثبات رساندند. خانه کارگرنیز که خود از فرا خوان دهندگان اصلی این تجمعات بود، از پائین تحت فشار شدید کارگران قرار داشت و دیگر نمی توانست منعی بر سر راه مبارزه کارگران ایجاد کند. بعد از تظاهرات و راه پیمائی اعتراضی کارگران در اول ماه مه که خانه کارگر برگزار کننده آن بود و در آخرین لحظات بدلیل عدم صدور مجوز راه پیمائی آنرا لغو کرد اما کارگران ممستقل از خواست و اراده خانه کارگر به تظاهرات اعتراضی با شکوهی دست زدند، تجمعات اعتراضی و سراسری کارگران در روز ۲۸ آذر، دومین حرکت بزرگی است که کارگران در جریان عمل، اندک اندک حساب خود را از این گونه تشکل ها جدا میکنند. کارگران ایران دریافته اند که پیشروی مبارزه کارگری و نتیجه بخش بودن آن متضمن استقلال از تشکل های یاد شده و ایجاد تشکل های مستقل کارگری است.

کارگران بود و پس از کلی سرداندن و مشغول کردن سران شوراها ی اسلامی، سرانجام هم تجمع کارگران را منع کرد، در عوض برای اعزام نیروهای امنیتی و انتظامی خود به محل تجمع کارگران هیچ مشکل و مانعی وجود نداشت. معیناً برغم بکارگیری و اعزام نیروهای انتظامی و امنیتی و حتی ضرب و شتم کارگران، این تجمعات اعتراضی علاوه بر تهران، در بسیاری از شهرهای دیگر نیز برگزار گردید و به یک آکسیون سراسری تبدیل گردید. در اهواز هزاران تن از کارگران و بازنشستگان با تجمع در مقابل خانه کارگر این استان تجمع اعتراضی برپا کردند. در مشهد کارگران واحد های صنفی، خدماتی و صنوف با اجتماع در محل خانه کارگر خراسان، دست به اعتراض زدند و چنین مطرح کردند که اجتماعات صنفی کارگری نیازی به مجوز وزارت کشور ندارد. در قزوین نیز کارگران اجتماع اعتراضی برپا کردند که مدیر کل تامین اجتماعی قزوین با حضور در جمع اعتراض کنندگان، کارگران را به آرامش دعوت کرد. در تبریز، قائم شهر، همدان، قم، بوشهر، زنجان، گلستان، هرمزگان، گیلان (رشت)، کرمان و برخی دیگر از شهرها نیز کارگران تجمعات اعتراضی مشابهی برپا کردند. گرچه هنوز نتایج این تجمعات اعتراضی خبری در دست نیست، اما مستقل از این موضوع در جریان این اقدام اعتراضی، اولاً: یکبار دیگر ماهیت ارتجاعی و ضد کارگری دولت و وزارت کشور آن که به جناح خاتمی منتسب می شود و پیرامون "جامعه مدنی" او تبلیغات زیادی برآه انداخته اند، برای کسانی که هنوز به اینها توهم داشتند، بر ملا شد. ثانیاً: گرچه اکثریت کارگران تشکل های وابسته به رژیم نظیر شوراها ی اسلامی کار را می شناسند و تا کنون هم به تجربه در یافته اند که آنها کاری برای کارگران انجام نمی دهند و در اساس دنبال منافع و

از اعضا هیئت مدیره کانون هماهنگی شوراها ی اسلامی کار، در این مورد میگوید "همین تشکل های کارگری از بدو پیروزی انقلاب در خدمت انقلاب و رهبری کارخانه ها را از هر گزندی مصون داشته اند!" و رئیس این کانون میگوید "ما بعنوان نمایندگان کارگران در بسیاری از امور با وعده و وعیدهای دلگرمی به آنان (کارگران) داده ایم، اما این وعده ها تا کی میتواند کارساز باشد. این جوابی است که لازم است دست اندرکاران بیشتر به آن تعمق کنند. و ما هم طبعاً از این نظر زیر سؤال کارگران هستیم!" او در ادامه سخنان خود در عین حال چنین اضافه میکند که "مدتی است که کارگران از وعده های ما خسته شده اند" (کار و کارگر ۲۷ آذر) رئیس کانون هماهنگی شوراها ی اسلامی در عین حال این موضوع را فاش می سازد که کارگران خواستار مجوز راه پیمائی اند که وزارت کشور به آنان توصیه کرده است که فقط تا حد تجمع اکتفا کنند. و ایشان هم قول داده که به همین حد بسنده شود (همان). با این وجود و برغم تمامی توصیه ها، هشدارها، نصیحت ها و تظلمات، وزارت کشور از صدور مجوز خودداری کرد و با صدور اطلاعیه ای در روز ۲۸ آذر اعلام نمود که "وزارت کشور با تجمع کارگران که قرار بود در مقابل دفاتر سازمان تامین اجتماعی در تهران و مراکز استان ها برگزار شود، موافقت نکرد" و هرگونه تجمعی را "فاقد وجهت قانونی" خواند. به دنبال اطلاعیه وزارت کشور، کانون عالی شوراها ی اسلامی کار نیز بلافاصله با صدور اطلاعیه ای "پایبندی خود به ارکان نظام مقدس جمهوری اسلامی" را اعلام و تجمع سراسری کارگران در برابر دفاتر سازمان تامین اجتماعی را لغونمود. در این اطلاعیه ضمن گله از وزارت کشور، چنین عنوان شده بود که "اگر روند کنونی ادامه یابد هیچ گونه ضمانتی در مورد آرام نگه داشتن وضعیت موجود وجود ندارد"

کارگران مستقلاً

به تجمعات اعتراضی دست زدند

برغم اعلام ممنوعیت اجتماعات کارگری از سوی وزارت کشور و نیز لغو آن از سوی کانون هماهنگی شوراها ی عالی کار، روز ۲۸ آذر، کارگران در تهران و بسیاری دیگر از شهرها، تجمعات اعتراضی خویش را بر پا ساختند و سیاست های سازمان تامین اجتماعی را محکوم کرده و خواستار تجدید نظر در آن شدند.

در تهران شمار زیادی از کارگران در برابر شعبه سیزده تامین اجتماعی، تجمع اعتراضی خود را برپا کردند. برغم تلاش هایی که از سوی کانون شوراها ی اسلامی کار استان تهران برای پراکنده نمودن کارگران بعمل آمد، اما کارگران به تلاش این افراد و خواست آنها وقعی ننهادند و در اجتماع خویش به سیاست های سازمان تامین اجتماعی اعتراض کردند و خواست های خویش را نظیر پرداخت مقرری بیمه بیکاری به کارگران قراردادی، لغو بخشنامه های تامین اجتماعی، ارائه خدمات مطلوب به بیمه شدگان از سوی این سازمان مطرح نمودند. اگر دولت مخالف صدور مجوز راه پیمائی

حق اعتصاب و ایجاد تشکل های

مستقل کارگری باید به رسمیت شناخته شود

رژیم جمهوری اسلامی توأم با سلب آزادیهای سیاسی مردم ایران، حق اعتصاب و تشکل مستقل را نیز از کارگران سلب نموده است.

سازمان فدائیان اقلیت خواهان آن است که بلادرتگ حق اعتصاب و حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری به رسمیت شناخته شود.

مرگ بر نظام سرمایه داری - مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی
سازمان فدائیان (اقلیت)

کار - نان - آزادی - حکومت شورائی